

7 И говореше съ голѣмъ гласъ: оубоѣте се ѿ Бга, и воздайте мѣ слава, защото доиде часо на сѣдѣнїе мѣ: и поклонѣте се на оногѣа, който е сотворилъ некое и земли та и море то и изворе те водни.

8 И другъ Ангелъ идеше слѣдъ негѣа и говореше: падна падна Вавлонъ градъ великій: защото напои сичките пїзъцы ѿ гнѣвно то винона-своего блудофанїе.

9 И третїй Ангелъ идеше слѣдъ негѣа, и говореше со силенъ гласъ: ако нѣкой се поклонїи на звѣратъ и на ікѣна та мѣ, и прїеме знаменїе на чело то си, или на десна та си рѣка:

10 И той ще да пїе ѿ вино то на жїатъ гнѣвъ, вино чисто налѣано въ чаша та на-гнѣватъ мѣ: и ще бже мженъ съ огнь и съ жѣпелъ предъ свати те Ангели и предъ ягне то.

11 И дшмо на-мѣченїе то имъ ще да сѣвдїга во вѣки вѣкѣвъ: и не щатъ да иматъ ѿдохнованїи денїи ноца, който се кланатъ на звѣратъ и на образатъ мѣ, и който прїематъ знаменїе то на негово то име.

12 Тѣка (се показѣа) терпѣнїе то на-свати те който сохрѣнаватъ заповѣди те Бжїи, и вѣра та Исѣсова.

13 И чѣхъ гласъ ѿ некоего, който ми говореше: напиши: блаженїи (са) мѣртви те, който оумїратъ въ Господа ѿ тѣка на тамъ, востинниговори Дѣхо ѿнїе си почїнатъ ѿ своите трудовет и дѣла та имъ хѣдатъ слѣдъ нїхъ.

14 И погѣднѣхъ, и видѣхъ единъ облакъ свѣтелъ, и на облакатъ седѣше (нѣкой) подобенъ сѣмъ челоуѣческомѣ, и имаше на глава та си знатенъ вѣнѣцъ и вѣржа та мѣ остръ серпъ.

15 И другъ Ангелъ излѣзе изъ цѣрква та, и выкаше со силенъ гласъ на оногѣа, който седѣше на облакатъ: прати серпатъ си, и жни, защото доиде време то за жатва, и жатва та земна е презрѣла.

16 И хварли ѿнїи който седѣше на облакатъ серпатъ си на земла та, и ѣжната бже земла та.

17 И другъ Ангелъ излѣзе изъ цѣрква на, който кѣше на некое, и держеше и той остръ серпъ.

18 И другъ Ангелъ излѣзе изъ олтаратъ който имаше власть надъ огньватъ: и извика съ голѣмо кричанїе на оногѣа, който держеше острватъ серпъ, и рече мѣ: прати острватъ твоей серпъ, и ѣвери грѣзатъ